

DOKTOR RASMUS – DENGANG

(Fejøs læge fra 1937 til 1969)

Af

Jørgen F. Jensen

Dengang havde FEJØ en doktor. Han var en populær læge på øen, og han kunne klare det meste selv, dag og nat, til øens ca. 1200 beboere. Herudover var han læge på Askø, Lilleø, Vejrø og delvis på Rågø. Han kom til Fejø i 1937, og var læge her i 32 år. Han var født i Viemose på Sydsjælland. Efter sin uddannelse var han læge flere steder i landet, men en drøm for ham blev Fejø.

Lægeboligen lå jo på Dybvigvej nr.10, og da han som 70-årig blev pensioneret købte han hus tæt ved havnen. Som øens doktor klarede han det meste selv, lige fra fødsler, sammen med øens jordemoder, alle sygdomme, og tandudtrækning uden bedøvelse.

Han udleverede ikke særlig mange piller, men brugte mange ”naturlige hjælpemidler”, som fx når en person havde eksem, blev vedkommende bedt om at tage et havbad hver dag i en måned, og det hjalp. Da en frugtavlser, (BF) i Vesterby var dårlig og havde ligget i sengen længe, kom Rasmus forbi og sagde: ”Se at komme op af den seng, de fleste dør i sengen”. Manden stod op – og blev rask.

Rasmus var også lidt stædig og bestemt. Når en mand kom til ham og sagde, hvad han fejlede, og troede at ”det var det og det”. Nej, sagde Rasmus, det er ”det og det” sagt med lidt lægeudtryk, og så fik han ret - - -

Han havde en fast ugentlig dag på Askø, og her sejlede han med hans tro hjælper fisker Hans Hansen i Dybvig. En dag da Rasmus var på Askø, kom der en mand og sagde, at han en forfærdelig tandpine. Han spurgte Rasmus om han havde sin tang med. Det havde han ikke. Jamen – så må jeg da bare vente til du kommer igen i næste uge - - - Men i ”særlige tilfælde” så kunne man ringe efter doktoren, men normalt måtte man bare vente på doktor-dagen.

Om vinteren var havet dengang gerne ”frosset til”, så man måtte gå over isen til Askø. Og når isen var usikker måtte man have en ”isbåd med”, dvs en jolle, hvor der var spændt en kraftig træbjælke på tværs, og så kunne 6 mand trække af sted med den over den farlige hav-is.

Men når isen var tyk nok, kunne han køre til Askø i sin bil. På hjemturen var der faldet noget sne på isen, og bilen kørte fast, og kom ikke ud af stedet. Rasmus steg ud og prøvede at skubbe, og det kunne han ikke. Men – da der var medvind fik han den ide, at åbne alle bilens døre, og det hjalp. Pludselig tog bilen fart, og Rasmus løb bagefter i fuld fart.

Det lykkedes ham af ”fange bilen” hoppe ind på førersædet, og luskede så stille hjem til Fejø.

De farligste sejlture var til Vejrø. En gang i tåget vejr, var de uheldig at ramme en stor sten på havbunden. Båden blev utæt, så de måtte ”pumpe vand” hele vejen hjem. Bådebygger Carl Nielsen kunne efterfølgende fortælle, at et bundbræt var gået midt over.

Engang blev han tilkaldt til Vejrø til en fødsel. Hans Hansen sejlede ham derover selvom det var nat, og på havne-molen blev de hentet på en gammel traktor. Sygeplejersken sad på det ene traktor-skærm og Rasmus på det andet.

Der var ikke lys på traktoren, men der sad en mand foran på køleren med en dinglende petroleums-lygte, og viste vej over markerne.

Da de nåede frem var fødslen endnu ikke gået i gang, så Rasmus havde pludselig ”god tid”.

Så kom han i tanke om, at lærerinden Berta havde en løs tand, som skulle trækkes ud. Men klokken var blevet 4 om natten. Han gik hen til Vejrø skole, og døren var ikke låst. Her lå Berta sødt snorkende i sengen. Han vækkede damen og trak derefter den løse tand ud, og hun kunne sove videre. Rasmus gik så tilbage til fødslen, som blev klaret.

Doktor Rasmus var meget dygtig og grundig, og gik ikke kun op i folks sygdomme og fysiske tilstand, men lige så meget om fx barnet kunne følge med i skolen, og kunne omgås kammeraterne. En gang var der en dreng, som skulle afslutte skolen fra sidste klasse. Men lærerne mente ikke, at han var moden til at forlade skolen. Dette tog Rasmus sig af. Han kontaktede familien, og meddelte hvad han mente. Drengen tog derefter et år mere i skolen, og blev nu en dygtig knægt.

Doktor Rasmus Jensen.

Tilføjet af Kim Hansen:

Det med at man ikke måtte forslå Doktor Rasmus hvad man fejlede har jeg er godt eksempel på.

Min lillebror Jesper, havde i flere dage haft ganske ondt i maven. Doktor Rasmus blev hidkaldt og vores mor kom til at sige at det nok var blindtarmsbetændelse og at hun kendte Jesper godt nok til at vide at han ikke var en dreng der peb for ingenting – så han havde virkeligt ondt.

Ifølge Rasmus var det absolut ikke blindtarmsbetændelse, men blot en ”maveforkølelse”, hvad det så end er.

Jesper fortsatte med at have ondt i maven nogle dage og endnu engang blev Doktor Rasmus hidkaldt.

Nu kunne Rasmus så endelig konstatere at det var blindtarmsbetændelse – blindtarmen var sprængt og at han håbede at Jesper klarede det.

Min mor kikkede Rasmus koldt ind i øjnene og sagde ”jeg håber for din skyld at Jesper klarer det – gør han ikke det så slår jeg dig ihjel og jeg mener det”.

Rasmus blev noget bleg i det kan jeg huske – ingen af de tilstedeværende var nemlig et sekund i tvivl om at mor mente hvad hun sagde. I den retning var hun ikke til at spøge med.

Jesper klarede den med nød og næppe, men det krævede 4 ugers indlæggelse med bughindebetændelse på Maribo Sygehus.